Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the ima-ges to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

W. Anderson St. Paulsgt. 34 25

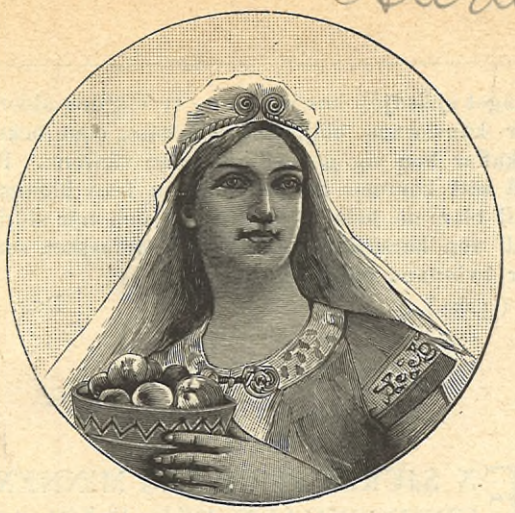

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR KVINNAN OCH HEMMET

IDUN

N:R 83 (658). ONSDAGEN DEN 18 OKTOBER 1899. 12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR:	UTGIFNINGSDAGAR:	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE:	BYRÅ OCH EXPEDITION:	KOMMISSIONÄRER
IDUN ..... KR. 5:—	HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG.	FRITHIOF HELLBERG	KLARA S. KYRKOGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5.	ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALLDELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR.
IDUNS MODETIDN. MED PLANSCHER OCH HANDARB. ... » 5:—		TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3.		
IDUNS MODETID. UTAN PL. » 3:—	LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.

AULINSKA KVARTETTEN.

H. Hamqvist foto.

W. STENHAMMAR. T. AULIN. B. CARLSON. C. A. BERGSTRÖM. C. SANDQVIST.

HUFVUDSTADENS MUSIKSÄSONG har nu börjat på fullt allvar med höstens inträde. Den första symfonikonserten och den första kammarmusiksoarén ha redan gått af stapeln. Det är med anledning af denna senare musikaliska »begivenhed» som Idun i dag för sin läsekrets presenterar en gruppbild af de fem unga tonkonstnärer som, samlade på konsertestraden, gå under det gemensamma namnet Aulinska kvartetten.

Detta kvartettsällskap stiftades den 25 januari 1887 af hr Tor Aulin, nuvarande konsertmästare vid kgl. teatern och för öfrigt — något som vår musikpublik mångfaldiga gånger haft och fortfarande har glädjen att konstatera — en violinist som få, för hvars värdesättning som konstnär man måste söka jämförelse med utlandets främste. Kvartettens öfriga medlemmar utgöras af hr C. Sandqvist, sällskapets sekundviolinist, hr C. A. Bergström, altviolinist, hr B. Carlson, violoncellist samt hr W. Stenhammar, den geniale tonsättaren och orkesterdirigenten, som kvartettens pianist.

Det är betydande insatser, det Aulinska kvartettsällskapet genom sitt konstnärliga och pietetsfulla arbete gjort i vårt musiklif under de gångna tolf åren, insatser, som ökas vid hvarje ny konsert.

Torsdagens soaré inleddes med ett för den svenska publiken fullkomligt nytt verk, *F. Weingartners* stråkkvartett op. 24 i d-moll, ett fantasibrokigt alster af en ömsom vek och drömfylld, ömsom Haydns-artad, leende karaktär och med en ymnigt flödande melodi. Därefter följde *F. Berwalds* pianokvintett op. 5 i c-moll, hvilken fullständigt elektriserade publiken genom sin manliga kraft, sin glöd, sin färgklarhet och klassiskt fasta form. Som slutnummer utfördes *Beethovens* glädjemättade stråkkvartett op. 18 n:r 1 i f-dur.

KOMMISSIONER. FÖR IDUN AF SNORRE.

MÅNN' du den turen haft som jag
Att få så där hvarannan dag
Ett bref från dina kära vänner
— För att ej tala om din släkt —
Som haft den ljufliga effekt,
Att ständigt du kring staden ränner.

De börja ungefär så här:
»Förlåt, att jag dig gör besvär,
Men jag ditt hjärtelag ju känner
Och vet, att du är snäll och rar
Och ingen större glädje har
Än hjälpa dina stackars vänner.»

Det är det socker, som bestås,
Förutom några ord förstås,
Till ursäkt i det allra sista,
Och däremellan följer så
Med prof af garn och tyg uppå
En obeskrifligt treflig lista.

Först kommer proflapp af en kjol,
Som köptes »någonstans» i fjol.
»Var snäll och köp en våd af samma,
Ty kjoln från början blef för snäf;
Så garn, som fattas i en väf,
Och så en vinterhatt åt 'mamma'.»

Den har man tänkt sig just som så:
Af sammet och med plymer på
Och blommor af en färg som »kläder»,
Och af en »passande» fason
Och fin, men utan pretention,
Och »lämplig» uti alla väder.

Om detta underverk till hatt
En annan män'ska kan få fatt,
Så vill jag henne gratulera,
Ty jag har varit illa fast,
Då alltid *något* villkor brast —
Den hatten köper jag ej mera.

— Att man på smicker icke spar
Och höga tankar om mig har,
I parentes jag medger villigt,
Ty allt hvad jag nu skaffa må,
De tyckas tro, att jag kan få
Så sagolikt, otroligt billigt. —

Se'n kommer det en liten vink,
Att baljan, som jag köpt af zink,
Var inte riktigt bra i botten,
»Och som den inte mycket tål,
Är bäst, förr'n det blir riktigt hål,
Om du vill byta, tycker Lotten.»

Af obehag du icke vet,
Förr'n denna sortens treflighet
Du riktigt fått i grunden smaka,
Då sakerna, som man har sändt,
Om några dagar återvändt
Att med protester gå tillbaka.

Först får du bref i missnöjd ton,
Så bli de rasande i »bo'n»,
Helst om det krånglas skall med priset.
Jag har en hatt och en kastrull
Ett våffeljärn och ett schatull,
Jag fått behålla på det viset.

Och när det närmar sig till jul,
Man har ej ro en enda smul,
Och tålamodet rent jag tappar.
Min värsta ovän är det undt
Att springa hela staden rundt
Och skaffa alla sorters »klappar».

Men allra värst det är ändå,
När jag blir ombedd »hitta på»
Och man på mig allt ansvar lassar.
»Du som så mycket vackert ser,
Det är nog bäst, att jag dig ber
Att köpa, hvad du tycker passar.»

Och så ifrån ett annat håll:
»Åt pojkarne köp hvar sin boll,
Så ha de litet roligt hemma,
Ett stiligt skriftyg se'n åt far,
Åt flickorna ett album hvar,
Här innesluter jag en femma.»

I olycks-systrar, som jag har,
Oss ingen ann' resurs står kvar,
Som andra vi en strejk besluta,
Ty jag har tröttnat på att gå,
Och jag har tröttnat »hitta på»,
Och jag har tröttnat på att pruta.

FLICKVÄNSKAP.

DET HVILAR ofta något ganska osundt öfver flickvänskapen. Hvem kan för öfrigt veta, om det är så nyttigt, att unga flickor med många syskon bli i tillfälle att dyrka och dyrkas af väninnor. De många väninnorna skilja så ofta syskonen åt, hvilka dock borde ha sin bästa glädje i hvarandras sällskap. Hur mycket hälsosammare skulle det ej mången gång vara för unga flickor att leka med sina yngre bröder och systrar än att oupphörligt promenera med väninnor.

Med de flickor, som bara ha *en* väninna, är det ej så farligt, enär mödrarna ha lättare att kontrollera en än flere. Men sådana, som alltid måste hafva en väninna i sin närhet, för hvilken de vid minsta anledning öppna sitt hjärta, blifva lätt främlingar i sitt eget hem.

Vidare innästlar sig hos dem ovanan att med alla till buds stående medel söka göra sig intressanta för den andra parten, till exempel genom att berätta, hvad som händer dem i hemmet, eller att göra ett martyrium eller något vidunderligt stort af de små tjänster, de bevisa de andra syskonen.

Det är ju ganska naturligt, att dylika obetydligheter skola närma unga flickor till hvarandra, som icke äro nog utvecklade att hafva några större eller viktigare intressen. Och de känna starkt, att *någon* hållhake måste man hafva på den andra, främmande parten, för att hålla henne fast vid sig.

Det utbytes så mycket pjoller halfvuxna flickor emellan; om allt deras kärlekssnack vill jag knappast tala, änskönt det hör till ordningen för dagen.

Alla dessa väninnor underblåsa också ibland flickors afundsjuka och egoism i en rent af oroväckande grad. Om man ger akt på en skara unga flickor, kan man ofta få bevittna, huru allesammans smickra och göra sig till för en enda. Är då en nog lycklig att få »henne» till sin bästa väninna, så går det löst med en blind tillbedjan, som i nio fall af tio blir fördärfbringande för båda parterna och gör dem så godt som oskiljaktiga både dag och natt. Ovillkorligen utöfvar den starkare karaktären sitt inflytande på den andra — ofta i mycket ödesdiger riktning. Och det måste vara en sällsynt sund och helgjuten karaktär, som oskadd mäktar genomlefva ett dylikt intensivt och öfverspändt vänskapsförhållande.

Bland de i ögonen fallande lyten, som utvecklas af denna vänskap, äro ytlighet, fåfänga och benägenhet för att pynta ut sig de lindrigare; men det uppstår så många andra och farligare fel, bland hvilka självviskhet och högmod äro de, som rota sig djupast i karaktären.

Denna flickvänskap förorsakar också lätt ringaktning för hemmet. Den ena parten kan ju i ekonomiskt afseende vara lyckligare lottad än den andra, och sådant frestar ofta till jämförelser, som ej äro gunstiga för hemmet, ty man kan ju icke fordra, att en flicka i fjorton-års-åldern eller däromkring skall hafva samma djupa uppfattning af ett hems betydelse som de äldre. I den åldern sjunger man oftast: »Ut vill jag, ut, o, så långt» o. s. v. Först vid mognare år har man lärt sig att förstå innebörden af de vackra orden:

»Ett hem är det, där dina lockar gråna,
men ingen märker, att du gammal blir.»

Fogar så händelsen, hvilket ej är ovanligt väninnor emellan, att en ung flicka glöms af sin väninna för en annan, så sörjer hon sig antingen halft till döds — såvida det finns något själsdjup hos henne — ty vid den åldern är känslornas böljegång starkast, eller också skaffar hon sig genast en annan väninna. På så sätt kommer hon att fladdra från blomma till blomma hela lifvet igenom och når aldrig till den karaktärens styrka och trofasthet, som är kvinnans bästa egendom.

(«URD».) DOG.

EN SJUKSKÖTERSKAS MINNEN. UPPTECKNADE FÖR IDUN AF GERDA WIGSTRÖM. X.

NÅGRA SLUTORD.

INNAN jag nu går att för denna gång afsluta dessa mina minnen, vill jag endast i korta drag teckna de stora framsteg, som sjukvården de senare åren gjort i vårt eget land.

Då jag vid min hemkomst från Berlin mottog ett större sjukhus att förestå och att, så godt sig göra lät under dåvarande förhållanden, omorganisera detsamma och göra det mera tidsenligt, blef det ju, om också bättre, dock långt ifrån mönstergilt, ty skolade och bildade sköterskor funnos ej att tillgå. Det var därför ej annat än att försöka göra det bästa möjliga af dem, som funnos. Men tack vare styrelsens tillmötesgående blefvo dock många reformer till det bättre genomförda, och under de senare åren ha ytterligare förbättringar vidtagits.

På våra andra sjukhus låg sjukvården i lägervall. Då var det drottning Sofia, som tog initiativet. Hon upprättade den första skolan för utbildandet af sjuksköterskor ur de bildade klasserna, och från Drottningens sjukhem samt sedermera Sofiahemmet utgingo de många dugliga och varmhjärtade kvinnor, som nu ses på våra sjukhus samt i hemmen ha de sjukas vård om händer. I en oändlig tacksamhetsskuld stå vårt land och folk till vår kära, ädla drottning för detta hennes stora, outtröttliga arbete i humanitetens tjänst. Detta hennes goda verk är ett af hennes skönaste och oförgängligaste smycken. Det strålar klarare än diademets ädelstenar. »Röda korset» har också de senare åren inlagt stor förtjänst om vårt sjukvårdsarbete, isynnerhet under den nuvarande föreståndarinnans dugliga och nitiska öfverinseende.

Sålunda få vi gamla sjuksköterskor känna oss bra lyckliga och glada, ty vi ha fått se våra ungdomsdrömmar och förhoppningar realiserade — och hur många få det i denna världen?

Med glädje och frimodighet gå dessa unga barmhärtighetssystrar ut i lifvet för att hjälpa och lindra. Mången blir af det stränga arbetet bruten i förtid. Då — I alla, som hon lindrat på edert plågoläger, kanske mången gång bidragit att återgifva hälsan — glömmen ej bort henne, då hon blir svag och sjuklig! Att vara oduglig för ett kärt arbete är i och för sig svårt nog, men komma därtill ekonomiska bekymmer, är det ännu svårare.

Därför glömmen ej bort sjuksköterskornas pensionskassa och deras ålderdomshem! De gåfvor, som gifvas för detta ändamål, äro ej gifna förgäfves.

De skola skänka gifvaren en rik välsignelse.

PÅ VEDSKUTA TILL ÅLAND; TRE BREF TILL EN BEKANTING.

TREDJE BREFVET.

DIN GAMLE VÄN sitter på en pinnsoffa, gnuggar sina vackra blå ögon och tror nära på, att han drömmer — eller ock att han slunkit med inom ramen på en gammal genretafla.

Han befinner sig i bondgårdens kök, midt i skötet af en gammaldags, patriarkalisk bondfamilj, och där ser verkligen ut som på en idyllisk genretafla från 40-talet. Rummet är stort och prydligt, med hemväfda mattor på golfvet, en väldig, murad spis i ena hörnet, två skåpsängar bakom ett rutigt förhänge i det andra, tallrikar och fat uppradade på hyllor längs en hel vägg och ett stort, bjärtmåladt skåp med ett gökur i midten på en annan. I taket hänga gröna löfruskor för flugorna, i en vrå af rummet står en spinnrock, och i förstugan har jag redan hunnit varsebli en väfstol. Den enda moderna pjäs jag kan upptäcka är en splitterny Singers symaskin.

Och hela familjen gör samma hederliga och gammaldags intryck — fastän dess medlemmar äro af alla åldrar. Där är gamla farmor, halt och skröplig och just inte fager utvändigt, far och mor, ett »folk» på sina femtio, sextio år, välmående och jovialiska, med trygga finska fasoner, söner och döttrar från trettio till tio års ålder, bruna och barkade.

Min kamrat och jag visades in i »salen», som ställdes till vårt förfogande, och där vi voro och förblefvo de enda *två*fotingarna Det var också ett stort rum, hade ej mindre än fyra fönster, men möblemanget var af mera nutida slag. På ena väggen hängde ett grant oljetrycksporträtt af kejsarinnan Dagmar, kanske ett bevis på de goda åländingarnas lojalitet, men kanske också endast ditkommet af en slump. Jag gjorde inga försök att tala politik och kan därför inte afgöra hvilketdera.

Men under stugtaket dröjde vi ej länge. Ut i backar och berg bar det. Och hvad det var vackert i den där lilla vrån af världen! Som öfverallt på Åland begränsades synranden af höga, buktande skogsåsar, hvilka i en vid cirkel omslöto ett fruktbart lågland — troligen en gång hafsbotten. Och på det låglandet lågo byar och stugor tätt, tätt, och mellan stugorna och byarna sträckte sig långa, breda band af sädesfält med gärdesgårdar både kors och tvärs. Så voro där hagar, som doftade af björk och af blommor, så långa, sluttande strandremsor, bevuxna af vide- och kärrblommor, och så sjön, som okynnigt kilade upp än här, än där och bar friska hafsfläktar med sig.

Men hur skulle jag kunna beskrifva så mycken härlighet! Hur komma åstad, att du tvärs igenom kråkfötter och bläckplumpar ser gröna ängar, öfversållade med röda, blå, gula och gredilina blommor, som sända ut tusende dofter, för hvilka det inte finns namn! Hur trolla fram för dig fågelkvittret och vingslagen och insekternas surr och grässkärans knarr och allt det där suset i löfven!

I tre hela dagar ströfvade vi omkring i detta paradis, skådade, lyssnade och andades — och detta senare inte af gammal vana som här hemma, utan för nöjes skull, hvilket är stor skillnad.

Mellan ströftågen lågo vi på hvarsin filt i körsbärshagen och läste Tauchnitz edition eller stirrade upp på det stycke blå himmel, man kunde se mellan träden.

Och så hade vi förstås också en hop materiella omsorger, som togo upp en del af vår tid. Dels för att inte göra besvär och dels för att vara obundna af måltidstimmarna hade vi ej inackorderat oss i maten, utan lefde på vår medförda matsäck, så länge den räckte. Men när vi så en afton kommo in ifrån skog och mark, hungriga, så att det pep (i öronen), gjorde vi den upptäckten, att hela vårt matförråd utgjordes af — en pillerask med salt. Jag bums ut i köket och lika bums tillbaka med ett par ägg samt smör och bröd — det senare så hårdt, att det alltid måste uppfiskas ur en vattenkruka — men den kosten funno vi mycket snart för knapp, och vi ökade ut den med smultron, som vi hämtade oss från dikesrenarna — och så med en hop smått och godt ur »mors» skafferi.

Jag skulle vara ett otacksamt vidunder, om jag slöt beskrifningen på min bondgård, utan att omnämna några varelser, som mycket bidrogo att förhöja dess behag: jag menar korna och stutarna och nassarna och kissemiss.

»Ouf, ouf» lät det allt emellanåt utanför våra fönster, och då var det någon fet nasse, som rultade förbi och lifvade upp den döda stenbacken. I hagen nedanför gården skuttade stutarna omkring med svansarna riktade mot skyn, eller också stodo de i klungor och skubbade sig mot hvarann, sams och förnöjda. Kissemiss och jag knöto ett fast vänskapsband, och han bevisade sina känslor för mig genom att följa mig långa vägar, jag min svaghet för honom genom att tolerera, att han bet mig i näsan och klöste mig på händerna.

Ja, vet du nu riktigt, hur man har det på Åland? Att backarna där ä' gröna och vattnet blått och äfven allting annat precis sådant, som det skall vara?

Men en sak har jag glömt att tala om, och det är den obegripliga billigheten. Från söndag till torsdag hade Nisse och jag vårt säte i bondgården, och till mera än — *en* mark för oss båda kunde moran omöjligt förmås att taxera logis och vivre för alla dessa dagar! Mjölken kostade sex penni kannan, berättade de oss, och allt annat var i stil därmed.

Om hemresan skall jag inte orda vidlyftigt, ty i och med denna knep civilisationen åter igen de båda rymmarna — och då är fröjden slut. Vi färdades på ångbåt från byn till Mariehamn, promenerade en dag i stadens brunnspark, dinerade på hotell, dåligt och dyrt — där var det slut med billigheten! — hörde på mässingsmusik, sågo på toaletter, flirt, tennisnät och annan dylik styggelse och sade nästa morgon klockan tre staden farväl.

Öfverresan hem kunde på intet vis mäta sig i behag med bortresan. Alla Ålands fåglar vete, huru och hvadan det kom sig, men faktum är, att våra portmonnäer på morgonen inte rymde mer än jämnt och nätt priset för en fjärde klassens ångbåtsbiljett till Stockholm. Höljda i grå ullschalar sutto vännen Nisse och jag melankoliskt utsträckta på fördäckets golf, medan ett välgörande regn oafbrutet plaskade ned på oss — — — Men midt i vår fattigdom kände vi oss dock oändligt mycket rikare än de arma mänskorna på första klass, som bara hade flirtat och hört mässingsmusik i Mariehamn.

Hvad tycks, bekanting, hade vi inte rätt, frågar

FAULENZER.

STOR LITTERÄR PRISTÄFLING.

Vi tillåta oss ännu en gång erinra om vår i Idun n:r 73 utlysta stora pristäfling, för hvilken tiden utgår den *31 innevarande oktober*.

UTFÖR FORSEN. SKISS FÖR IDUN AF MARIA RIECK-MÜLLER.

NÄR HÖSTFLODEN lugnat af och frostnätterna komma oftare och hvassare, blir det liksom en annan låt på Storforsen också. Man kan nog, om man lyssnar, höra den som ett doft surr på nära fjärdedelsmilen ännu, ifall nordvästen ligger på och för ljudet neröfver.

Men låten är inte densamma ändå som under stormaktsdagarne.

Då ryter och vrålar och dundrar den, och igenom tystnaden rundt omkring går det som ett mäktigt rop. Det tränger igenom furuskogen och liden och öfver myrarne och åkrarne långt bort — och lockar och hotar. Och lystrar du till det ropet och går upp efter åbädden, tills du står där uppe, där fallet är störst och skummet sprutar högt ofvanför grantopparna och kastar ett ständigt regn öfver buskarne och mossan därinne, så tycker du nog, att du aldrig förr sett en så glittrande grön grönska som just där. Men du tar också fatt i närmaste trädstam och blundar en stund, ty där nere, där det kokar och dånar och bryter sig, har du ropet inpå dig, och det är efter dig själf det ropar, liksom afgrunden efter själar.

Storforsen hungrar efter människor! Gå inte för nära! Den slickar med grönhvitskummiga tungor uppefter hällarne och vill draga dig ned i ett famntag, som blir till döds.

Men minsta makten har den, som sagdt, när frosten börjat tämja lifvet litet hvarstans. När björkarna slutat kläda af sig sin gulldräkt och rönnens röda blad inte längre lysa som bloddroppar på det svarta älfvattnet, när älfven ofvan- och nedanför börjar se blank och tam och död ut, då är Storforsens stormaktstid ute, tills vårsolen återigen börjar dra bäckarne ner från fjälls.

Men alltid hungrar den efter offer, och det känna flottarne nogsamt till. Nästan hvart tredje år har den tagit en man från dem, och det alltid den djärfvaste och bäste.

Högst uppe, just där den kastar sig utför i sitt största språng, ligga några svarta, underligt formade klippor. De köra i höjden ju lägre vattnet blir, och vid lågvatten stå de däruppe som tre groteska jätteansikten och klyfva forsen i två armar, innan den gör språnget. De stå närmare södra än norra stranden och fånga upp timret regelbundet hvarje år, så att, när bommarne ofvanför släppt ifrån sig de sista stockarne för året, ligger det ständigt en väldig bröt uppefter Storforsstenarne, och den bröten är efterflottarnes värsta arbete.

Det är den, som skaffar Storforsen människooffer.

Här om året, när Erik Nyberg från Selet var med där i brötlossningen, hade den lagt sig särskildt illa. Älfven hade länge varit strid, innan den domnade af, och stockarne hade i det sista kilat in sig i bröten så fast, som om det vore frågan om dambygge. De hade tornat upp sig på höjden också och stucko uppåt och utåt och voro inflätade i hvarandra, så att det hela bildade en konstig, oregelbunden byggnad framför och på de svarta jätteansiktena i sten.

Erik Nyberg var en af de styfvaste flottningskarlarne på långa vägar. Han var nu också i sin bästa ålder och så godt som uppfostrad på timmerstockarna.

Det var en lust att se den pojken ränna småforsarne, stående barfota på ett lagom groft rundtimmer med en stör i handen som styråra och för balansens skull. Huj! Det

HUSHÅLLNINGSSÄLLSKAPETS UTSTÄLLNING I KALMAR.

gick kallt efter ryggen på en, när stocken glirade till i värsta stryckan, och Eriks smidiga kropp böjde sig och följde med i svängen. Men det var ingen fara, man visste, att han redde sig.

När han sedan kom i land, skrattade han, så att tänderna lyste. »Hahaha! idag gick det som oljadt — men huva', så sur jag vardt i byxbene'.» Och så drog han med händerna ned efter benet, så det skvalade. Han hade förstås doppat ner ett slag, när stocken snurrade som värst. Men när Erik kom med de andra upp till den där brötlossningen, såg han betänksam ut.

»Det här ser otäckt ut, pojkar! Men vi ska' väl rå på'n.»

Och så togo de itu med broläggningen ut till stenarne. Det var nu ingen bredd att tala om mellan dem och södra stranden, så det gick med ett par tre långtimmer, som lades litet högre från land, så att stockarne, som brötos loss och togo vägen åt det hållet, kunde åka inunder.

Men så var det arbetet där ute på bröten, med fallet nästan rakt nedanför! Det behöfves säkerhet i hufvud och fötter en sådan gång. Öfverst måste det först lossas, och äfven där helt varsamt, så att ingenting rubbas i onödan, ty hvar stock, som går, utan att vara beräknad, kan föra död med sig.

De hade bändt och brutit mest hela dagen, och rätt många stockar hade de fått att styra utför och försvinna i hvitkoket där nere. De sågo dem sedan vända och simma omkring i aggan långt nedanför. Bakvattnet lyste som svart bläck där uppifrån stenarne, och timret såg inte större ut än vedträn, som blifvit ditkastade.

»Den, som hade hela smörjan där nere ändå! Tvi!» Och så spottade de i näfvarne och höggo i med båtshakarna igen.

»Pojkar, känn' I någe'?» Det var Erik, som skrek. Han stod ytterst på bröten, med båtshaken i en stock, som snart var loss. De andra höllo upp med arbetet ett tag.

»Det runkar i'n,» skrek en af dem, »stå int' så du sveper me', om bröten ska' te' och röra på sej!»

Nu gick stocken där ute för Erik, och med ett vildt rop: »i land me' er, pojkar!» sprang han uppöfver timret.

Karlarne visste knappast, huru de kommit öfver brogången och i land. De hade känt, huru bröten darrade från grunden, och, medan de sprungo, hade det bakom dem blifvit ett gnisslande och brakande, som på en gång slutade med ett dån så väldigt, att bruset där nerifrån blef tyst.

Bleka och andlösa vände de sig om och sågo ut mot stenarne. Inte ett spår fanns kvar af bröten mer än en enda afbruten stock, som hade kilat sig alltför fast för att kunna följa med. Den pekade ut öfver forsen med sin brutna, skamfilade ända liksom för att visa, hvilken väg de andra gått.

Där nere i skummet döko stockändarne upp ibland som mörka punkter och försvunno sedan i hvirflarne och brottvågorna för att först synas igen nere i bakvattnet. Karlarne sågo skyggt på hvarandra för att se, om de alla voro där.

»Hvars ä' en, Erik?» skrek en af dem. De sågo på hvarann' ett tag till, och så utåt stenarne igen.

Nej, Erik fanns inte.

»Åh, Jesses, han har följt med bröten!»

De stodo tysta en stund med böjda hufvuden, liksom när det i kyrkan göres tacksägelse efter döda.

»Gud vare hans själ nådig!»

Som genom en tyst öfverenskommelse gingo de ned öfver åt aggan till. Inte för att de trodde något, men det kunde ju hända, att han flöte in dit. De stodo där både länge och väl, och den ena stocken efter den andra snodde in och lade sig upp mot land.

Så fingo de på en gång se någonting underligt midt ute i älfven. Det var en granstock, som flöt långt ute i den strömfåra, som aldrig drar in åt aggan, och på den låg — ja, det var Erik, som låg eller hängde där. Han hade huggit omkring den med ett krampaktigt tag, som höll fast in i döden, och att han var död, det förstodo de ju.

Den forsen rände ingen lefvande!

Ett stycke längre ned fingo de ut båt och togo honom i land.

Men de måste vara två, som lossade taget om stocken, så fast hade han knutit om den.

Händerna voro i trasor, och för resten var han illa krossad och tilltygad.

»Skada på pojke! Han var den bäste af oss,» sade gamle Nils Granberg och förde tröjärmen öfver ansiktet. Det hade varit tungt dagsverke den dagen.

»Hm,» mumlade en annan. »Storforsen ger sej nog int' för det. Tro, hvem af oss, som ska' utför härnäst?»

Och där ute i hvitkoket hördes genom dånet, huru det fräste och spann som från en jättetiger, och skumröken svepte en tunn slöja öfver granskogen. Det var Storforsen, som ropade efter själar.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

KALMAR LÄNS SÖDRA HUSHÅLLNINGSSÄLLSKAP har under ett trettiotal af år haft en försäljningslokal för ortens hemslöjd. Efter Stockholmsutställningen 1897, där länets utställning erhöll guldmedalj, blef sällskapet betänkt på att genom större anslag ytterligare söka främja hemslöjden. Den 1 jan. detta år antogs ett kvinnligt slöjdombud för länet. Försäljningslokalen förändrades på tidsenligt sätt, och arbetet har under året gått framåt, så att den 4 och 5 dennes i Kalmar hållits en utställning af till stor del i förväg beställd slöjd, som utvisar, att såväl den köpande som tillverkande allmänheten har förstått att draga nytta af slöjdmagasinets verksamhet. Heder åt det hushållningssällskap, som ej tvekar att offra medel för ett sådant godt ändamål!

*

EN 102-ÅRING. Hundratvå år är en ålder, som torde vara få dödliga förunnadt att uppnå. Änkan Ingrid Klar, boende i Örreryds socken, Jönköpings län, hvars drag vidstående bild återger, kan dock inom få månader räkna nämnda höga antal lefnadsår; hon föddes nämligen den 5 mars 1798 i Thorestorp i Halland. Redan vid 11 år föräldralös, måste Ingrid ut och tjäna, tills hon vid 21 års ålder flyttade till Örreryds socken i Småland och då ingick äktenskap med soldaten Mathias Klar. I detta äktenskap, som 1872 upplöstes med mannens död, föddes 8 barn, och gumman Klar kan dessutom räkna 28 barnbarn och 72 barnbarnsbarn. I den höga åldern af 102 år besitter änkan Klar ännu goda såväl själs- som kroppskrafter, syn- och hörselförmågan hafva visserligen betydligt aftagit, men minnet är däremot så godt, att den gamla kan noggrant berätta såväl om sina egna många lefnadsöden som ock alla märkliga lokala tilldragelser under nära ett helt århundrade.

I. A. Kindblom foto.

INGRID KLAR.

*

MARGARETHE STERN, en af Tysklands mest ansedda och mest afhållna kvinnliga pianister, har, efter en längre tids svår sjukdom, aflidit i sin hemstad Dresden.

Denna konstnärinna var lika flärdlöst allvarlig som kvinnligt känslig och fin i sin konst och hennes konstnärskap motsvarades och uppbars af en förtjusande behagfull och sympatisk personlighet.

Margarethe Stern var född i Dresden 1857. Redan i barnaåren visade hon ovanliga musikaliska anlag och särskildt ett fint gehör. Bland hennes lärare i pianospelet voro två af vårt sekels yppersta pianister, Franz Liszt och Clara Schumann.

Sin första stora självständiga konsert gaf konstnärinnan på hösten 1875 i sin födelsestad med biträde af kapellet vid Dresdens hofopera. Sedan företog hon flere konsertresor i Europa, och öfverallt hvar hon drog fram vann hon nya vänner och beundrare.

Under sina konstnärsfärder kom hon äfven i början af 90-talet till Stockholm, hvars musikaliska publik hon likaledes eröfrade med värmen och styrkan i sin konst och behaget i sitt väsen.

MARGARETHE STERN.

INGENIÖR MALLET. GREFVE CASTILLON.

PARISISKA LUFTSEGLARE. TECKNING FÖR IDUN AF THEODOR LINDBLOM.

MAN SKULLE väl knappast tro, att det stundom kan vara svårare att träffa en i Paris bosatt luftseglare än att få fatt i honom i Sverige, när ödet och vinden fört honom in öfver våra kuster. Jag har läst i svenska tidningar interviewer med monsieur Mallet och grefve Castillon de S:t Victor, publicerade dagen efter deras nedstigande i Västerviksnejden. En journalist reser ned från Stockholm på natten, söker upp de båda herrarne på morgonen, telegraferar sin artikel, och på eftermiddagen läser man i vår hufvudstad en skildring af den luftfärd, som lyktats dagen förut.

Om jag till fots tillryggalägger vägen mellan mitt hem och herr Mallets bostad här i Paris, så behöfver jag knappast mer än 25 minuter, och en droska hinner dit på hälften af denna tid. Grefve de Castillon bor uppe i Champs Elyséeskvarteren, och jag får nog räkna en halftimme till hans hem, ifall jag åker. Man finner att distanserna äro betydligt kortare än mellan Stockholm och Västervik. Likväl måste jag använda nära på två dagar för att hitta de båda luftseglarne. Och ändå befunno de sig icke i luften, utan på terra firma, icke fjärran i någon landsort, utan i eller alldeles invid själfva Paris.

Iduns läsare skulle helt visst finna endast ett måttligt nöje af en beskrifning öfver min odyssé i alla riktningar, mina spaningar efter de båda älskvärda herrar, som gjorde våra småländska bygder en fransk visit i förra veckan. I stället skall jag meddela dem några intryck från mitt sammanträffande med dem och därjämte några faktiska upplysningar, ägnade att förklara de illustrationer de finna i föreliggande nummer.

Redan de olika stadsdelar, där de båda luftseglarnes hem äro belägna, gifva en föreställning om den klyfta, som i socialt hänseende skiljer dem åt. Monsieur Maurice Mallet, arbetsmänniskan, som mognat till en viljestark man under en från tidigaste år utkämpad lefvebrödsstrid, har sökt sin bostad högt uppe på Montmartre midt bland dessa tusende bröder i det hårda arbetet och i försakelsen, bland denna böjda, men sega och resignerade befolkning, som Paris hyser, utan att känna. I rue Lepic 63, hundra steg från Nils Forsbergs idylliska trädgård och friluftsatelier, bebor herr Mallet en anspråkslös våning fyra trappor upp.

Madame kommer själf och öppnar. I ingeniörens arbetsrum öfverlägga vi en stund om möjligheterna af att träffa honom. Denna rigoröst enkla interiör talar om ett lif utan fordringar på lyx, utan behof af estetiska distraktioner, ett lif helt ägnadt åt en alla krafter uppslukande verksamhet. På arbetsbordet och väggarne ritningar till ballonger, kartor öfver företagna eller projekterade resor, en mängd diplomer m. m. Allt syftar på yrket.

I detta rum bor en personlighet, som är en produkt af den tredje republikens arbetsanda, denna demokratiska makt, som midt under alla partilidelsernas stormar, alla de politiska skolornas sammandrabbningar med hvarandra, alla revolutionsansatser lyfter och bär Frankrike öfver afgrunderna, och som skyddar nationen från att sjunka tillsammans i den indolens, hvilken man är så benägen att spåra hos de romanska folken.

Grefve de Castillon de S:t Victor däremot har en magnifik ungkarlsvåning i rez-de-chaussén n:r 74 avenue Marceau alldeles i närheten af Champs Elysées. I salongen, där han tar emot mig och presenterar mig för sin vän, grefve Henry de la Vaulx, i likhet med comte de Castillon en af de djärfvaste och skickligaste amatöraëronauter bland det unga Frankrike, råder en dämpad, men solid lyx. Familjeporträtt blicka stolta, men älskvärda ned från sina upphöjda platser. En kokett rococcomöbel, ett par små Watteau på en läcker skärm, några pompösa David i kostbara kopparstick, en unik vapensamling. Och i denna aristokratiska milieu en liten, liten herre, ytterligt chic från fotabjäll ända ut i skospetsarne, en ung och lifskraftig Soto Major med ett par lifliga, muntert spelande ögon, en nätt mustasch, två rader hvita tänder och den parisiska älskvärdheten i sin bästa form, sådan man endast finner den i »le vrai monde».

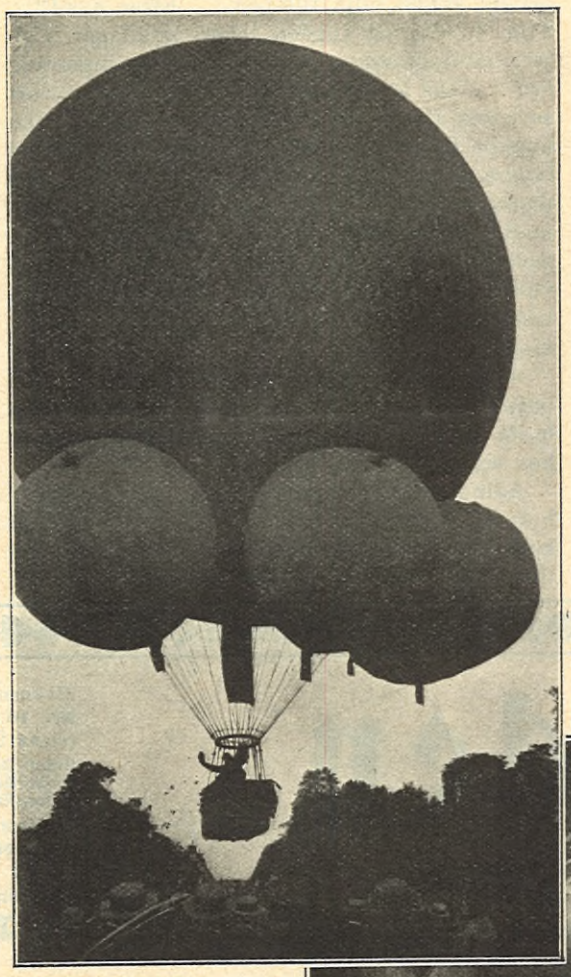

BALLONGEN CENTAURE, SOM GJORDE RESAN PARIS—VÄSTERVIK.

Här är jag bland orleanister.

De båda unga grefvarne hade icke behöft omtala, att grefve de Dion, hvars namn på senare tid städse figurerat vid händelser, som ställts i samband med den nu inför riksrätten dragna rojalistiska komplotten, är president i deras luftseglingsklubb. Jag visste förut eller rättare sagdt jag kände instinktivt, att jag hade att göra med »konungens» vänner. Grefve de la Vaulx, en reslig, bredaxlad »beau garcon», raka kontrasten till sin lille spenslige vän, berättar mig, att en skildring af grefve de Castillons och M. Mallets resa just stått att läsa i förra aftonens nummer af Le Soir. Artikeln var skrifven af grefven själf. Ytterligare en bekräftelse. Försänkningar hos det kanske argaste nationalistiska organ! Aha! Situationen var klar.

Gudskelof att man numera *kan* undgå att tala om Dreyfusaffären! Och att vår konversation kunde röra sig i friare rymder, där man ej behöfver känna sig inklämd mellan två politiska partier, som rifva ut ögonen på hvarandra!

Vi begynte sålunda tala om luftresor.

»Oh, jag som trodde så säkert,» utropar grefve de la Vaulx, »att jag hade eröfrat vår vandringspokal! Förra året, just vid denna tid, gjorde jag en luftfärd tillsammans med M. Mallet med hans ballong Volga. Vi voro $18^1/_2$ timmar i luften och stego ned vid en liten by, Reizow, på gränsen mellan Mecklenburg och Pommern. Det var en härlig färd. Under natten månsken och ett regn af stjärnfall. Men de Castillon var styfvare. Tjugutre timmar i rymden — och pokalen har gått mig ur händerna!»

Den lille grefve de Castillon ler belåten och förklarar meningen med och målet för Aëro-Clubs verksamhet. Han är en af denna aristokratiska klubbs stiftare. Den är ännu helt ung, endast ett år gammal, men den räknar redan 300 medlemmar.

Jules Verne har skrifvit en roman, som skildrar en luftfärd på tre veckor. Nåväl Aëro-Club vill söka i praktiken förverkliga denna författarefantasi. Den är nöjd, om den att börja med kan realisera en ballongfärd på tre dagar. Man har hunnit så långt, att man kunnat stanna uppe 36 timmar. Den färden företogs för ett par år sedan från Paris. Nedstigningen skedde i närheten af Wollern i Böhmen. Det är ett rekord. Ballongen Ville d'Orléans, förd af Rolliet och Baitiers, som under Paris belägring 1871 drefs upp till Norge, hade endast hållit sig i rymden 21 timmar, och nu kommo som sagdt M. Mallet och grefve de Castillon med sina 23 timmar.

Och så berättade de båda herrarne om den stora aëronauttäflingen, som i somras anordnats af Aëro-Club. Sex ballonger stego den 12 sistlidne juni upp från Tuilleriträdgården. Alla voro af ingeniör Mallet förfärdigade för klubbens räkning. Den gången förde grefve de La Vaulx den ballong, Le Centaure, hvilken nyligen gästade Sverige. Det var den största af alla. Hans vän, grefve de Castillon de S:t Victor, förde ett mindre luftskepp med endast 650 kub.-meters gasbehållare. Men icke desto mindre höjde den sig redan från början öfver Volga, den näst största ballongen, och följde tätt efter de La Vaulx' Centaure, ända till dess de samtidigt sänkte sig. De båda vännerna lyckades ej besegra hvarande.

Sa spåkade vi bort en angenäm förmiddagsstund och stämde möte på eftermiddagen i M. Mallets atelier vid rue Desloys uppe på Montmartre.

Där var väl tillbommadt, det vill jag lofva. Ett

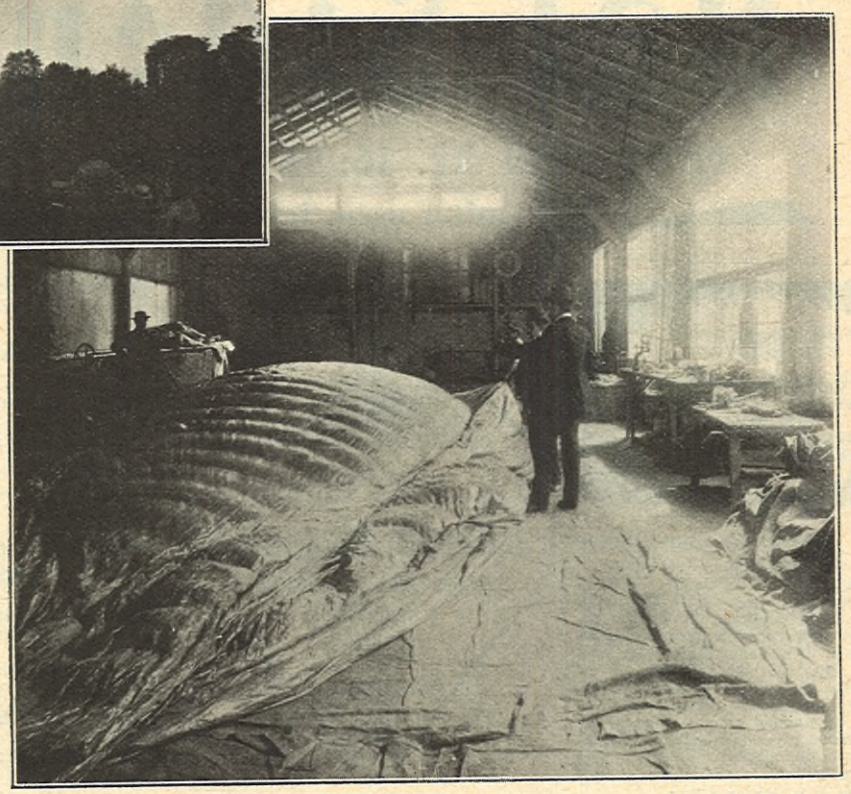

CENTAURE UNDER TILLVERKNING PÅ INGENIÖR MALLETS BALLONGFABRIK I PARIS.

skäggigt ansikte visade sig i dörröppningen, när jag klappade på. Jag visade mitt kort för denne trogne dörrvårdare, och passagen blef fri.

»On vous attend, Monsieur.»

Där stodo de tre luftseglarne midt i det långsträckta rummet framför det väldiga bordet, där en gul ballong låg utsträckt. Det var visserligen ej Le Centaure, hvilken däremot Iduns läsare kunna betrakta å den illustration, som framställer en interör från M. Mallets atelier vid rue Desloys, och som dessutom bereder dem tillfälle att stifta bekantskap med de båda grefvarne — luftseglarne. Men det var icke desto mindre en praktpjes till ballong, som låg utsträckt där framför oss. Den skulle dagen därpå användas vid en uppstigning från S:t Denis strax utanför Paris.

Nej, Le Centaure, som gästade Verkebäck och Västervik, låg nu och hvilade sig i en vrå af atelieren, men M. Mallet lät den uppstå till lif inför mina ögon på en fotografi, som Idun jämväl i detta nummer reproducerar. Sanningen likmätigt bör jag likväl omtala, att de fyra små ballonger, hvilka synas på afbildningen, icke fingo följa med till Sverige. En af småttingarne blef så ledsen öfver denna missräkning, att han gick sönder af pur förargelse.

Jag skall emellertid förklara, hvartill dessa bihang tjäna. Hvar och en af de små ballongerna innehåller 50 kub.-meter gas. I mån som gasförrådet i den stora ballongen, hvilken rymmer 1,600 kub.-meter, minskas, insläppes genom ett sinnrikt ventilsystem nytt gasförråd från dessa »drabanter», och ballongen kan sålunda hålla sig uppe i luften betydligt längre, än om den endast skulle lefva af sitt eget förråd. Denna uppfinning, af hvilken M. Mallet väntar sig de bästa resultat, har i aëronautkretsar väckt den största uppmärksamhet, att ej säga sensation. Man tror, att detta system af hjälpballonger skall föra problemet om ballongens längsta möjliga uppehåll i luften ett godt stycke framåt. Emellertid har det visat sig opraktiskt vid stark vind, och det var på den grund Le Centaure reste till Sverige utan »drabanter».

M. Mallets unga vänner och lärjungar berättade mig åtskilligt om mästarens bedrifter. Själf är han så blygsam, att han icke värdes höra på deras loftal. En högrest gestalt i Jägerkostym med ett allvarligt ansikte, något tungt i dragen, men med ett förtroendeväckande lugn i blicken. Han debuterade som målare, var elev till Bonnat, men fann först sig själf uppe i rymderna. Han har vid det här laget gjort bortåt 400 uppstigningar, och det är ganska vackert vid endast 38 års ålder. Den luftseglarebragd, han själf anser vara sin styfvaste, är den färd han år 1894 på föranstaltande af Le Journal des voyages företog med den af honom förfärdigade ballongen Le Tour de France. Färden räckte i sex dagar med endast tre nedstigningar.

Herr Mallet är en af de största ballongfabrikanter i Paris. Han har flere fabriker och sysselsätter en mängd arbetare och arbeterskor. Själf är han, som jag redan sagt, den flitigaste arbetaren, och hans ballonger gå ut öfver hela världen, särskildt till Amerika och Ryssland, såsom ett vittnesbörd därom, att idoghet, en högt uppdrifven yrkesskicklighet och samvetsgrannhet i arbetet ännu lefva i den franska nationen.

Paris den 10 oktober 1899.

ETT AFSKED. STUDIE AF ELSA LINDBERG.

FORTS. FR. FÖREG. N:R.

HON SÅG SIG OM och famnade i en lång blick all den raffinerade lyx, som bestod i ädla linier och smältande färgtoner och som i lampornas dämpade ljus hade denna stilla, mättade förfining, där synen och känslan fira en fest.

»... Men din man ... hvar är han?»

»... Volodja — han antingen hvilar sig eller gör toalett. Ser du, jag kan alltid med lugnt samvete lämna samma svar på den frågan. Men när han nu fått höra, att *du* är här ... så...»

»... Hvilar han sig?..»

»... Åh! Jag ser mycket väl på dig Magda, att du skulle vilja tillägga... Efter hvad?.. Tror du då, att supéer, baler, middagar, visiter, mottagningar... allt det där ingenting är?... Det är minsann ansträngande nog, vårt societetslif... Och ändå har säsongen ännu knappt börjat... Och värre blir det, när vi längre fram fara till Petersburg, till Volodjas morbror furst Kovoleff, det vet jag sen gammalt... Jag törs knappt tänka på det... Och så har jag redan fått min ständiga hufvudvärk...» Hon pressade med en undergifven gest sina tunna fingrar mot de heta tinningarna.

»Låt mig massera dig, så skall jag taga bort den!» Magda räckte fram sina fasta hvita händer, hvilkas blotta vidrörande hade hos sig något af hälsa.

Adine drog förskräckt undan sitt värkande hufvud, som var friseradt till ett helt litet konstverk med det tunga diamantspännet kring den glanslösa, tunna hårknuten... »För all del! Tänk, hur min koaffyr skulle bli till supén i kväll!»

»Hellre hufvudvärk, Adine?» Det ryckte helt omärkligt vid Magdas uppåtsvängda munvinklar.

Adine höjde resigneradt på de späda skuldrorna. »Jag är så van vid den...»

Magda kände med ens den magnetiska makten hos två ögon, som nu hvilade på henne. Hon vände sig ofrivilligt om. — Och Volodja stod i dörren. Det var något kilande smalt öfver hans axlar, något bugande mjukt i hans rygg — ett gult ansikte med tunna drag och två långa, milda sammetsögon, där det fanns så mycket af den ryska rasens trötta steppmelankoli längst innerst.

»Ni kommer naturligtvis icke för att taga afsked på allvar, fröken Magda, utan för att säga, att ni nu beslutat er för att stanna hos oss. Har jag inte rätt kanske?» Han talade svenska med denna ryska, mjuka brytning, som halkar fram med lösa konsonanter och vacklande accent, hvilken osjälfständigt härmar omgifningens. — När de stodo bredvid hvarandra, voro de lika långa. Men han var finare och graciösare som man än hon som kvinna.

Hennes hand drog sig lugnt och bestämdt ur hans dröjande handtryckning, —» Jo, jag skall resa nu i natt. Jag kunde bara inte låta bli att ännu en gång se er... er båda ... för sista gången...»

»Sista gången! Det låter alltid så melodramatiskt.» Adine gick, medan hon talade, fram till tebordet, hvilket de två betjänterna burit in och nu ordnade med tysta, korrekta rörelser. Hon afskedade dem med en knappt märkbar gest och började själf servera i de krönta teglasen med den smidiga linien af en böjd kvinnoarm.

»Sista gången — är ett uttryck, som alls inte behöfver finnas, hvar och en är herre öfver sitt öde.» Volodja sade det med denna hastiga, hviskande röst, som kunde bära fram de banalaste ord till något särskildt betydelsefullt. Men Magda smålog ett svagt, vemodsfullt löje och såg med en lugn, litet sorgsen blick på denna ståtliga världsman, som aldrig

Bal-Siden

65 öre till kr. 16: 45 pr meter

från mina egna fabiker

äfvensom **svart, hvitt** och **kulört Henneberg-Siden** från **65 öre** till **kr. 16: 45** pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast	fr. 90 öre—16,45	Bal-Siden	fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastkläd. pr robe	» kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin	» 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt,	» 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin	» kr. 1,75— 8,35

pr mtr. **Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, sidentäcken** och **fansiden** m. m. **porto- och tullfritt till hemmet.** Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweitz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar
till klädningar o. kappor.

ÖRNS Fru Atelier för Damtoiletter Stockholm, 19 Tunnelgatan rekommenderas i benägen åtanke. Välkänt elegant snitt till moderata priser. **Särskild afdelning** för beställningar från landsorten, som utföras omsorgsfullt **utan** profning då ett välsittande lif insändes jämte längdmått på kjolens bak-, sid- och framvåd, och då för ändamålet särskildt konstruerade mekaniska byster inköpts, kan hvarje figur räkna ett välsittande arbete. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. Telegrafadress ÖRNS, Stockholm. (S. T. A. 58410)

MALTKUR,
välgörande för dålig *nutrition, katarrer, konvalescens* m. m., Regeringsgatan 65, 2 tr., ingång från Lästmakaregatan. Anstalten, öppen 11—½2, står under läkares kontroll. Utmärkta referenser af flere hufvudstadsläkare. Fru HULDA STRÖMBERG, född af Ekenstam, Allm. Tel. 113 93. (771)

AKTIEBOLAGET GARDIN-MAGASINET STURESATAN 2 STOCKHOLM
Firma-Märke.
Allm. tel. 79 83 Rikstel. 50 69
A.-B. **Gardin-Magasinet**
Specialaffär i GARDINER och afpassade MATTOR.
Sturegatan **2**

EN UNG DAM önskar under loppet af nästa månad ressällskap till Paris af ett fruntimmer eller familj, som förut varit i Frankrike. Svar till »Resa», Iduns exp

Pianolektioner
meddelas af elev vid musikkonservatorium. Närm, upplysn. Östermalmstorg 4, 2 tr. t. h.

ÄRADE DAMER underrättas härmed, att af fru Ingeborg Zethelius nu nyligen utkommit en ny **Märkbok** med anglosachsiska m. fl. bokstäfver, till endast **1 kr. 25 öre.** Som bekant har fru Z. förut vunnit mycket erkännande inom fruntimmersvärlden genom sin monograbok à 1: 50, »Lilla hjälpredan i köket» à 1 krona samt »Söndagsmat» à 50 öre.

Huskur mot astma eller svår andtäppa.
Af en slump påhittades denna kur af en person, som i flere år lidit af andnöd och förgäfves sökt läkare och pröfvat alla medel. Efter två månader blef han botad och har icke nu på ett års tid känt något obehag däraf. Nu ha flere andra fått kännedom om kuren och blifvit botade.
Fås genom **M. Blomberg**, Kungsgatan n:r 10, 2 tr., *Stockholm.*
OBS.! Göm adressen, ty annonsen införes endast denna gång. (S. T. A. 65184

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållsräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Med.-Mek. Institutet
Zanderska Gymnastiken,
Malmtorgsgatan 3.
Allm. Tel. 4022.
Motions- och Sjukgymnastik, Massage, Elektricitet m. m.,
hålles öppet 2 okt.—15 maj:
för herrar kl. 7—10 f. m. och 2—½5 e. m.,
» damer kl. 11 f. m.—1 e. m., samt dessutom för **snedbehandling** kl. 5—½7 e. m.
Undertecknad träffas kl. ½8—½10, 11—1, 2—4. D:r EMIL ZANDER.

Nestlé's Barnmjöl.
Bästa näringsmedel för barn.
30-årig framgång.
Säljes på alla apotek. Partiförsäljning Instruktionsapoteket Nordstjernan. Prof gratis från HECTOR & C:o, Skeppsbron 18, Stockholm.

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning ———— 5 %.
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

Banyuls Trilles.
Ett aptitgifvande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
Pris pr butelj kr. 3,50 hos
Högstedt & C:o,
Stockholm, *32 Regeringsgatan*

Mode- & tapisseriaffär,
centralt belägen i framstående badortsstad finnes nu genast eller framdeles att öfvertaga. Lagret litet och kurant. 3 à 4000 kr. erfordras.
Närmare meddelar HUGO MALMBERG, Valla. (G. 5204)

haft kraft att behärska sitt öde och endast glidit fram öfver jämna vägar och ej visste, hvad ansträngning var, kände bara till en indolent, bekväm trötthet för allting i lifvet.

Tebordets hvita linneduk med det breda, ryska broderiet i rödt och blått släpade ända ned mot mattan. Med ena handen stödd mot duktygets slösande kantspets räckte Adine fram teglaset. Och medan Magda tog emot det och satte sig ned på den låga kåsösen, tänkte hon på alla dessa gånger hon suttit här i denna ljumma, förfinade atmosfär — tänkte på, hur ofta hon halft omedvetet suttit och stirrat på den röda, ryska tuppen, som på tedukens korsstygnsbroderi hoppade upp och ned mellan de bizarra, röda och blå stjärnorna. Och alltjämt hade teets milda, fina parfym och de förgyllda skedarnes tunna silfverklang och den diskreta, subtila lyxen rundt om henne — mot hennes vilja — fångat henne in i omgifningens dämpade stämning, där man bara skulle tala helt lågmäldt och tänka sina tankar in på banade vägar och låta sin handlingskraft domna i sidenkuddarnes mjuka omfamning.

Volodja väljer långsamt en smal cigarrett ur det ciselerade fodralet. De små diamanterna, hvar och en ej större än en nålsudd, som tillsammans bilda en liten miniatyrkrona längst ned vid kanten, skeno alla till på en gång med ett hvitt, hvasst skimmer, som en sekund stannade kvar i luften, när han knäppte det fast igen... »Förlåt, fröken Magda, den frågan, jag gör er, såsom jag gjort er den flere gånger förr... Hvarför reser ni egentligen...? Hvarför har ni ovillkorligen beslutat er för att fara till ett främmande land...? Hvarför stannar ni icke här hos oss, edra vänner... här, där ni har alla edra släktingar...?»

»Åh, ni tror, att det är äfventyrslust, som drifver mig till det... Men det är det inte...» Magda höjde sin breda, hvita panna... »Det är arbetslust... Ja, jag längtar efter att *arbeta*...»

Det lät så underligt ihåligt det där ordet — »arbeta» — här midt uppe i rikedomens raffinerade öfverflöd. Det hade rakt ingen resonnans här. Det kunde alls inte bära fram sin stolta, fria innebörd, inte alls klinga ut starkt och modigt — bara kväfvas till döds bakom tunga sidendraperier och pressas ner under mjuka kuddar... Det lät rent af fult och rått för de två öfverförfinade varelserna här inne... De måste tänka på grofva händer och svettiga pannor och tarfliga kläder. Och därför, att de inte förstodo det, ville de glömma det fort och inte höra det om igen.

Men Magda fortsatte med tindrande ögon... »Jag känner inom mig, hur alla mina krafter pocka på arbete... Jag vill försöka göra nytta i världen... försöka duga till något...»

Volodjas långa, nervösa fingrar knäppte alltjämt upp och ned cigarrettfodralet, så att den lilla diamantkronan ömsom sken till och slocknade. Han visste knappt af, att han gjorde det, satt bara oaflåtligt och såg på Magda, som hade något så bedårande ungt och glittrande modigt öfver sig just nu — något som han ej kunde fatta, men som lockade och tjusade honom som mången gång förr.

»Men allt detta... kan ni ej lika väl göra det här...? Här skulle det ju bara vara lättare för er...» sade han »... Edra inflytelserika släktingar och vänner...»

»Nej, nej,» afbröt hon ifrigt. »Jag är trött på att sitta på *andras stolar*. Jag vill tusen gånger hellre sitta på *min egen*, vore den också bara af gröfsta trä...»

Adine höjde omärkligt sitt fina ögonbryn, bara i apatiskt ogillande öfver att Magda talat sig varm och låtit rösten svälla ut och bära fram orden i lefvande öfvertygelse, ty allt det där brukade man icke göra sig skyldig till här. Egentligen följde hon inte med samtalet mera. Hon hade krupit helt in i soffhörnet in i skuggan under den stora solfjäderspalmen, som höll ut sina flikiga blad likt utbredda jättehänder öfver henne. Allt det siden, hon låg inrullad uti, frasade endast till då och då, när hon vände den slaka ejderdunskudden för att finna ett kyligt ställe att pressa sin heta, värkande tinning emot.

Volodja tände långsamt en ny cigarrett och lade den slocknande tändstickan ned på kanten af en blankgrön malakitskål, som bars upp af en liten spenslig, förgylld amor... »Jag förstår er inte, fröken Magda,» sade han med sin trötta, indolenta röst... »Jag vet bara, att ni är vacker, åh, mycket vacker, när ni talar så...»

(Forts.)

HYLIN & Cos
FABRIKSAKTIEBOLAG
KONGL. HOFLEVERANTÖR
UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:
VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.
THEA-ROS-PARFYM M. FL.
prisbelönta vid 1897 års utställning med
GULDMEDALJ
Försäljes i våra butiker
8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.
samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

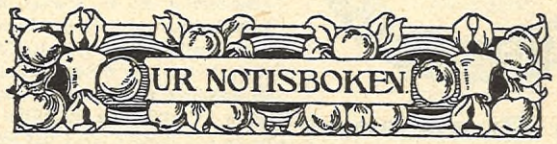

DEN GAMLA BOKHANDLERSKAN. Fröken *Johanna Söderberg* afled å Stockholms sjukhem den 9 dennes i en ålder af 85 år 9 månader. Fröken Söderberg har under den långa tiden af 46 år, till en början som biträde och därefter som ägarinna, innehaft »firma C. Kihlbergs lånbibliotek och bokhandel» i basaren vid Södermalmstorg. Till följd af ett svårt sjukdomsfall nödgades den gamla för fyra år sedan lämna den henne så kär blifna boklådan och erhöll med gamla goda vänners bistånd ett lugnt och fridfullt hem å Stockholms sjukhem. Den välvilliga gamla damen, som under sysslandet med böcker själf förvärfvade sig en icke ringa grad af »boksynthet», efterlämnar hos dem, som kände henne, ett godt och aktadt minne.

SVENSKA VID SJUKHUS I FILADELFIA. Fröken *Ingegerd Brovall* från Stockholm har från den 1 oktober antagits som öfversköterska för manliga afdelningen vid Filadelfias största hospital, rymmande öfver 800 patienter. Fröken Brovall, omkring 30 år, har aflagt medicinsk examen vid universitetet i Chicago.

Smycken
med brillianter o. pärlor och kulörta stenar, modernaste och största urval till billigaste pris hos
K. ANDERSON,
Hofjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.

Apotekarnes Mineralvattens-Aktiebolag
får härmed vördsamt tillkännagifva, att vid dess fabrik, från densammas anläggande för 25 år sedan, tillverkningen af alla »Hälsovatten» uteslutande sker af **destilleradt** vatten samt att s. k. »Läskvatten» sedan flera år tillbaka uteslutande beredas af vid 95° C. **steriliseradt**, således bakteriefritt, vattenledningsvatten.
Fabriken, som numera inom egendomen har en diamantborrbrunn, använder därifrån erhållet vatten dock endast till spolning af gård och andra lägenheter.

Köp Helsingborgs Galoscher,
billigare, men i alla afseenden fullt jämförliga med ryska.
(S. T. A. H. 4529)

INGEBORG ZETHELIUS
KOKBÖCKER
"LILLA HJÄLPREDAN I KÖKET" 1.—
Dito med tillägget "SÖNDAGSMAT" 1.50
"SÖNDAGSMAT" ensam 0.50
I hvarje välförsedd **bokhandel.**
Förläggare: LARS HÖKERBERG, Stockholm.

Af
ELIZA ORZESZKO
har nu i boklådorna utkommit en ny bok:
Hans hustru
à kr. 2:25.
»— äkta klang i dessa lefvande karaktärsskildringar och äkta färg i dessa naturmålningar.»

Köp alltid radiatorsmör!

TE
Broken Orange Pekoe à 6:40 pr kg. Nästan omedelbart färdigt för servering. Drygast.
Märk! Vi sälja denna prima sort oblandad *3 à 4 kr. billigare* pr kilo än vissa andra firmor.
Pekoe à 5:60 pr kg.
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste.
Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.
Santalmissionens Tedepot,
Trievaldgränd 2, Stockholm.

Till skydd mot smitta, såsom difteri, kolera, tyfus m. m. bör man dagligen som munvatten använda det af en svensk läkare uppfunna preparatet »*Azymol*», som dessutom är det verksammaste medel för all sårbehandling, ekzem, reformar, finnar, utslag, fnasig hy m. m. Se åtföljande intyg af Professor E. Almqvist, Stockholm, Professor E. Chr. Hansen, Köpenhamn, m. fl. F. Pauli's Azymol säljes å Apotek, Parfym- och Speceriaffärer.
(S. T. A. 63784)

Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
Hufvudkontor:
1 Regeringsgatan 1
Afdelningskontor: HÖTORGET 8.

Aktiebolaget
Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,
Drottninggatan 21 B, Stockholm.
Guldmedalj *Malmö* 1896, Stockholm 1897. Nutidens bästa
STICKMASKINER.
Omsorgsfullaste arbete. Största användbarhet. Billigaste pris.
Köpare erhålla undervisning gratis.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG
förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rex* och *Imperator*. OBS.! Endast *en* tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och *Stockholms Resebureau*, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresebiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

44 Köksuppsättningar, 44
endast 1:ma varor.
Johan Ericsson & C:o,
Malmskilnadsgatan
Förtenning af Eng. Tenn alla dagar.
Allm. Tel. 5377. *Riks-Tel.* 2546.

Laeave y Ca Äkta Spanska Viner

När det blir kyligt
smakar en god kopp kaffe bättre än eljest, synnerligast om Edert kaffe är blandadt med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som af de mest framstående professorer och läkare erkännes att som tillsats göra kaffet **hälsosamt**, billigt, drygt och välsmakande, och skyddar man sig äfven därigenom mot kaffeförgiftning, som uppstår vid bruk af kaffe enbart. Detta **Intubikaffe** säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer à 25 och à 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterapningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att å hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty **endast dessa** äro verkligt äkta och garanterade att innehålla den hälsosammaste och bästa kaffetillsättning.

Husmödrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använden i Edra hushåll **Pellerins Margarin, Göteborg**, som är *bäst, drygast* och *billigast!*

FOTOGRAFIER
från kungajakten på Hven och fältmanövern i Skåne, format 18×21 cm., erhållas hos och genom de flesta bokhandlare samt från min atelier i Landskrona.
FRANS E. ARVIDSSON,
Kgl. Hoffotograf

HERM. MEETHS STOCKHOLM.
Stort urval af
Dam-Filthattar,
monterade o. omonterade till särdeles billiga priser.
Regeringsgatan 26,
Drottninggatan 73 A,
Storgatan 9,
Munkbron 5,
Götgat. 24.

Getå Pensionat.
adr. ÅBY (Östergötland).
Lämpligt för personer, som önska vistas på landet någon tid äfven under höst, vinter och vår.
Naturskönt läge vid sjö (Bråviken), skyddadt mot kalla vindar af Kolmårdens skogshöjder.
Nära stad (Norrköping). En timmes ångbåtsresa eller ungefär samma tids färd pr åkdon till Åby och därifrån pr järnväg.
Bekväma åkdon för utfärder.
Enkel, men bekväm möblering.
Goda Sängar. Piano.
Godt bord. Varmbadhus.
Rikstelefon.
Priset för fullständig inackordering är beräknadt till omkring 4 kr. pr dag.
Korrespondens under ofvanstående adress.

Läderplastik.
Alla slags verktyg för läderplastik säljas billigt hos
Per From, Stockholm.
Mästersamuelsgatan 34.
OBS! Saxar och knifvar slipas.

Intet är värdelöst,
allt gammalt klädesylle såväl som stickylle emottages till omväfnad till Tyger, Filtar, Schalar, Konstväfnader s.s. Gardiner, Portièrer, Dukar m. m. allt i nya mönster för hösten. — Färgeri & Kemisk tvätt.
Norrköpings Ullspinneri,
7 Slöjdgatan 7
14 Holländaregatan 14,
A. T. 7096. Stockholm.

Örebro Kex
Bäst! ✱ Billigast!
Säljes hos herrar Specerl-, Delikatess- och Kaffehandlande.

"Mins att"
Träne kvinnliga slöjdskola börjar ny kurs den 1 nästa nov. och emottager elever från hela landet. Prospekt på begäran.
Se vidare förutv. annons i denna tidning.
Träne pr Ovesholm i okt. 1899.
STYRELSEN.

Frimärksspråket.
Fullständig handbok i frimärkets användning vid hemlig korrespondens. Eleg. häftad pris 30 öre från
JOHN MORÉN, Tranås.

Sidentyger
till fabrikspriser franko och tullfritt

i svart, hvitt och kulört, till bal-, sällskaps- och promenadtoaletter i största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis från 50 öre till 20 kr. pr meter.

E. Spinner & C:ie,
(förut J. Zürrers Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
Rekvirera profver!

För all slags slöjd och handarbete
anbefalles
Svenska Mönstertidningen
med bilaga,
erkändt Sveriges konstnärligaste och modernaste mönstertidning.

Oumbärlig för idkare af alla slags konstsömnader, broderier, läderplastik, träskärning, glödritning, porslinsmålning, glasetsning m. fl. grenar af modern konstindustri och all slags hemslöjd m. m. Som gratisbilaga följer ett särskildt häfte väl vald text, ett monogramblad med en fin samling monogram i olika storlekar m. m. Textbilagan innehåller och bjuder på en god läsning, små råd för hemmet, frågor och svar m. m.

Upplagan har från dess början varit i jämnt stigande, hvilket bevisar att tidningen omfattas med ovanlig sympati samt att den har en stor mission att fylla. Sverige är stort. Vi önska hitta vägen till en hvar af dess invånare, till hvarje vrå af vårt fosterland. Prenumerationspriset är för 1/1 år kr. 5:—, 1/2 år kr. 2:50, 1/4 år kr. 1:25 utom postarvode. Nu när höst och vinterkvällarne snart öfverraska oss är ock rätta tiden att syssla inomhus och börja tänka på Julpresenter åt alla våra vänner, bekanta och anförvandter.

Försök sista kvart., pris 1:45 med postarvode. Prenumeration gen. *alla* postkontor i riket. Se Tidningstaxan n:r 2 för 1899. *Lösnummer* i cigarrbodar och tidningskontor i Stockholm.

Pensionat för bröstsjuka
öppnas den 1 Dec. 1899 på egendomen Knapparp, belägen på en af Smålands högsta punkter i vacker skogstrakt 1/2 mil från Solberga station.
God inackordering, fina rum, vällagad mat, långa verandor för liggkur i det fria. Sjuksköterska på platsen. Hemmet besökes och kontrolleras af Doktor Stenberg från Nässjö. Endast ett begränsadt antal gäster emottagas.
Alla förfrågningar besvaras genom Fröken H. Granbom, Tanneforsgatan 5, Linköping.

Regenerateur'n.
Regenerateur'n bästa Hårmedel
Regenerateur'n som finnes i handeln
Regenerateur'n sedan 19 år.
Regenerateur'n riksbekant.
Regenerateur'n hjälper mot Hårfällning
Regenerateur'n och Mjällbildning.
Regenerateur'n är osvikligt.
Finnes i Stockholm uti Fanny Gelins Parfymbutik, 5 Malmtorgsgatan, hos C. F. Dufva Drottninggatan 41, Fru Elin Edlund Drottninggatan 63, Fröken Louise Blomberg Vesterlånggatan 39 m. fl. samt i landsorten uti alla välsorterade Parfymerie-affärer. Order från landsorten. Lundbergs etablissement, Kalmar.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.
Stenkol, Cokes,
1:ma maskinkrossad Anthracit,
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.
Carré-Briketter
för kokspislar, kakelugnar, strykugnar m. m.
Allm. tel. 2288. Kontor: *22 Skeppsbron 22.* Rikstelefon 427.
Allm. tel. 6019. Försäljning: *5 Strandvägen 5.* Rikstelefon 2220.
Allm. tel. 6198. Filial: *1 Parmmätaregatan 1.* Rikstelefon 2012.

Tillkännagifves
att från och med denna månads ingång användes vid INSTRUKTIONS-APOTEKET NORDSTJERNANS *Mineralvattenfabrik* för tillverkning af läskedrycker, såsom Apollinaris, Vichy-, Soda- och Seltersvatten m. fl. uteslutande s. k. diamantborrvatten, ett absolut rent och bakteriefritt vatten och följaktligen vida öfverlägset tillverkning medelst vattenledningsvatten.
För beredning af mineralvatten användes fortfarande endast destilleradt vatten.
Vördsammast
Instruktions-Apoteket Nordstjernans Mineralvattenfabrik,
H. K. H. Kronprinsens hofleverantör,
Riks-Telefon 39 18. **120 Birger Jarlsgatan.** *Allm. Telefon 116 79.*

Märklig Bokhandelsnyhet!
Stenografiens Historia
i korthet framställd af HERMANN MEINBERG.
Öfversättning från 2 a tyska upplagan
af **PER G. VIDEGREN.**
Pris kr. 1:25.
Hos alla bokhandlare!

Utlåtande om Mellins Food.
Porla d. 19 Juni 1897.
Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Jag får härmed på begäran vitsorda att »Mellins Food» för mig, som lider af försvagad matsmältning, **varit af ovärderligt gagn**, emedan jag genom begagnandet däraf **betydligt återvunnit krafter** och dess beståndsdelar varit **synnerligen närande** och lätt assimilerbara, hvilket är mig ett nöje att intyga.
Med utmärkt högaktning
K. ROLANDER,
Kyrkoherde.
Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran *gratis* och *franko* från Axel Lennstrand, Gefle,
Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.
Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

Musik
C. J. Johansson,
22 Österlånggatan, Stockholm.
Största lager af *Musikinstrument.*
Stor prisnedsättning
enligt Illustrerad priskurant gratis och franko.
Allm. Tel. 2605, Riks- 4188.

Allm. tel. 868, 4736. Rikstel. 179.
Olaus Olssons Kolimport-Aktiebolag.
1:ma Anthracit.
Hushållskol, Coces, Marie-Briketter.

Huru damerna kunna försörja sig själfva. Tillfälle till en inkomst af ända till *kr. 250 pr månad* erbjudes damer af bättre familj, som vilja sysselsätta sig några timmar dagligen med ett intressant och angenämt hemarbete. All kommunikation sker pr post. Uppgif namn, bostad och poststation till »En gros Importacion Parisien», p. r. Sthlm. (734)

LEDIGA PLATSER

LÄRARINNA.
En musikalisk, enkel och anspråkslös lärarinna önskas, att undervisa 2 minderåriga gossar. Svar med betyg o. rekommendationer, löneanspråk samt fotografi torde sändas till »F. S.», Iduns expedition f. v. b. (760)

BARNSKÖTERSKA,
frisk, pålitlig och van att sköta små barn önskas till den 24 okt. på större egendom i Östergötland. Svar med betyg, fotografi och löneanspråk sändes till »Fru N. B.», Bankeberg. (765)

EN FLICKA, hemma i ett landthushålls göromål och som tillika har en *bra handstil,* får nu i höst plats i en prästgård nära Göteborg. Svar med uppgift om ålder, lönepret. m. m. till »Fru H.», Göteborg p. r. (769)

HUSFÖRESTÅNDARINNA,
fullt kompetent att handhafva ett landthushåll beläget flere mil från järnväg, sökes snarast. Den sökande skall hafva uppsikt öfver ladugård och bör kunna sköta trädgård, bör vara god kokerska och hushållerska, van vid största ordning, hafva ett godt lynne och innehafva bildning.
Observera att det ej är fråga om »värdinneplats», utan om en husföreståndarinna i ordets egentliga mening. På den sökande ställes stora fordringar, hvadan ingen inkompetent göre sig omak. Svar härå med uppgift på löneanspråk torde genast sändas under adress: »32—66—99», *Finnskoga—Höljes.* (740)

PLATSSÖKANDE.

BILDAD, huslig, ordentlig flicka, med goda kunskaper i matlagn., bak, väf, sömn. m. m. önskar plats. Svar till »Villig hjälpreda», Iduns exp. f. v. b. (763)

SKICKLIG LÄRARINNA söker plats. Undervisningsvan i alla svenska ämnen, språk, musik, handarbeten. Gladlynt, enkel. Svar »Nitisk», Iduns exp. f. v. b. (762)

EN SEXTONÅRIG FLICKA
önskar komma i bättre familj, att gå frun tillhanda. Pretentioner äro fritt vivre och att betraktas såsom familjemedlem. Svar till »99». *Tanum* p. r. (764)

TVÄNNE UNGA LANDSFLICKOR önska i höst plats. Den ena är kunnig i finare matlagning, väfnad och söm. Den andra i enklare matl., handarbete o. något musik. Lön önskas, samt att få anses som medlem af familjen. Svar till »Arbetsam och Villig», Enköping p. r. (766)

EN 20-ÅRS FLICKA,
som genomgått hushållskurs, önskar sig plats i mindre familj till den 24 instund. oktober. Svar märkt »Pålitlig», adr. Smålandspostens annonsexpedition, *Wexiö.* (G. 90012)

LÄRARINNA,
som genomgått seminarium, skicklig och med mångårig undervisningsvana, sök. plats i familj att undervisa mindre barn. Är äfven villig deltaga i husliga göromål. Kunnig i väfnad, sömn. o. finare handarbeten. Svar till »E. L.», Atvidaberg p. r. (768)

EN ANSPRÅKSLÖS FLICKA önskar en bra plats uti ett godt och vänligt hem, att hjälpa till med förefallande göromål inomhus. Svar afvaktas med tacksamhet till »Små pretentioner», Falun p. r. (770)

MEDELÅLD. FRUNTIMMER sök. plats som föreståndar. eller hjälp i mindre hush. i Sthlm eller grannskap. Mångårigt betyg om plikttrohet, duglighet. Ref. Fältint. Holmquist, Kommendörsg. 44. Svar »Hedvig», Linköping p. r. (772)

UNDERVISNINGSVAN, utexaminerad lärarinna, äfven kunnig i språk och musik, egande utmärkta vitsord, söker plats i skola eller bättre familj. Svar torde sändas till »Utile», S. Gumælii Annonsbyrå. (G. 90116)

EN FLICKA af bättre familj, som genomgått 7 klasser af Norrköpings folkskolor, söker plats nu genast att underv. minderåriga barn i vanl. skolämnen samt musik, är villig deltaga i husl. göromål. Svar till »18 år», Prästg. 32, Norrköping. (G. 90171)

30-ÅRIG FLICKA,
kunnig i enklare matlagning, bak, sömnad samt bokhålleri, söker plats. Svar till »65», Getinge p. r. (775)

UNG FLICKA, kommen från ett godt hem, önskar plats i bättre familj för att gå frun tillhanda. Är kunnig i matl. o. finare handarb. Svar före 16 oktober till »W.», p. r., Ransta.

EN UNG, MUSIKALISK, bildad flicka, af god familj, önskar plats som sällskap och hjälp. Reflekterande torde hänvända sig till »X. Y. Z.», adr. *Luleå* poste restante.» (728)

SOM BARNFRÖKEN önskar pålitlig barnkär norrländska plats i god familj. Äfven kunnig i matlagning och handarbeten. Svar till »M. H.», Iduns Exp. (729)

BARNFRÖKEN
söker plats i oktober. Är van, ty har förut haft plats som sådan. Utm. rek. Tacksam för svar till »Villig 1899», Iduns exp., Sthlm.

PLATS SÖKES
af en 18-årig rask flicka, i bättre familj att gå frun tillhanda. Har genomgått folkhögskola. Svar till S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm, märkt »Rask 18 år». (G. 5070)

UNG, BILDAD FLICKA af god familj önskar i höst plats ss. hjälp o. sällskap i familj eller åt äldre dam. Svar m. lönevillkor o. s. v. torde godhetsfullt sändas till »O. E.», p. r. Lidköping. (744)

EN FLICKA
önskar plats att gå frun tillhanda. Villig deltaga i alla inom ett hus förefallande göromål. Kunnig i sömnad, konstväfnad och enklare handarbeten. Svar till »Tacksam», *Ludvika.* (747)

UNG, anspråkslös flicka, skicklig att undervisa i pianospelning och att ackompagnera samt med lust att vara behjälplig vid husliga göromål, söker mot fritt vivre eller billig inackordering plats i bildad familj. Svar till »Musikalisk», Borås p. r. (759)

INACKORDERING erhålles för flickor, som önska lära hushåll handarbete och konstväfnad m. m,, äfven för dem, som endast vilja komma ut i hälsosam trakt af landet. Refer, från de som förut varit här, om så önskas. Svar till »Småländska höglandet», Iduns exp. f. v. b. (761)

Inackordering önskas
för en 23-årig flicka af fin familj uti en prästgård på landet. Företräde lämnas åt musikalisk familj, där dotter finnes. Svar med utsatt pris torde insändas till »Inackordering», adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 5076)